

Úti beszámoló

Prazsák-Hajnal Krisztina

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az ITC International által szervezett

***Innovative Approaches to Teaching* kurzusról**

2017. július 10-14.

Prága, Csehország

Sok álmatlan éjszakát okozott a választásom: bár tényleg rövid az élet és tanultam már sokat angol nyelvet – ahogy haladt előre az idő, egyre inkább elbizonytalanodtam: mit fogok én kezdeni egy angol nyelvű továbbképzésen a 25 éves jubileumát ünneplő, poros és iskolaszagú, ritkán használt angolommal? Elhatároztam persze, hogy minden nap olvasok majd szakirodalmat angolul..., de aztán mindig akadt más, fontos és sürgős feladat. Az utolsó pár hétben vettem csak erőt magamon: cikkeket kerestem és olvastam az intézmény honlapján található modulokhoz. Nagy segítségemre volt az is, hogy a pályázati keret jóvoltából egyik kedves kolléganőm foglalkozott kicsit a társalgási készségeim felélesztésével.

Így indultam el Prágába – némi kis önbizalommal már felvértezve, mivel egyedül, angol nyelven kellett lefoglalnom a buszjegyemet és a szállást is (az intézmény nem biztosított szállást, így magam kerestem kiadó lakást a városban) – és érkeztem meg július 9-én, vasárnap délután (kánikulából kánikulába).

A kurzuson 17-en vettünk részt, mindannyian tanárok (egy-két kivételtől eltekintve angolt vagy azt is tanítók): horvátok, portugálok, franciák, olaszok és spanyolok, valamint két nagyon kedves kolléganő Réunionból. A rövid bemutatkozás után azonnal megkezdődött a munka. A kurzust két tanárnő vezette felváltva. A délelőtti órák 9.30-tól 13.00-ig tartottak. Kedden és szerdán ezt kiegészítette egy délutáni munka is 14.00 órától 16.30-ig.

Munkánk kiindulópontja az volt, hogy milyen készségeket, kompetenciákat kell magával vinnie egy mai fiatalnak a munka világába: nyitott gondolkodás, kreatív és kritikus szemléletmód, problémamegoldó és helyzetértelmező képesség; képesség a kommunikációra, együttműködésre, csapatmunkára; szociális érzékenység, egészség- és környezettudatosság,

felelősség-elvű, etikus gondolkodás. Munkánk a hét során ezen képességek elsajátítása, illetve elsajátíttatása köré szerveződött.

A különböző területekhez tartozó elméleti tudást is játékosan, gyakorlati megközelítéssel sajátítottuk el – többnyire minden egyes témához nekünk, résztvevőknek kellett átgondolni, összeszedni az oda tartozó fontos fogalmakat. Hol egyénileg dolgoztunk (pl.: milyen elemei vannak a tanulásnak? – a tanulás tanításához), hol pedig csoportokban (pl.: mi a különbség a kreatív és a kritikus gondolkodás között?). Hol filmeket néztünk és elemeztünk (pl. a munka felosztásáról, szervezéséről), hol pedig honlapokkal ismerkedtünk (pl. a modern értékelési módszerek áttekintéséhez).

A pedagógiai módszerek közül kiemelten foglalkoztunk a projekt és probléma alapú (Project/Problem-based Learning = PBL), a kutatás alapú (Inquiry-based Learning = IBL) és a feladat alapú tanulással (Task-based Learning = TBL). Ez esetben is konkrét témákat dolgoztunk fel és ezen keresztül tanultuk meg azt, hogyan kell összeállítani pl. egy jó projektet. Nagyon tanulságos volt számomra az utolsó nap „ötletbörzéje”: PBL-technikával dolgoztunk, mindenkinek ki kellett választania egy konkrét problémát az iskolájában vagy annak környékén; a projektet megterveztük, majd a többiek kiegészíthették, értékelhették. Egyszerre gyakoroltunk egy módszert, tudatosítottunk egy problémát magunk számára és ismerhettük meg a más országokból jövő kollégák helyzetét.

Számomra is hihetetlen volt, de összességében teljesen jól elboldogultam és nagyon örültem annak, hogy egy olyan módszertani kurzuson vehettem részt, amely megerősítette bennem azt a törekvést, hogy változatos és cselekedtetésre épülő tananyag-feldolgozást alkalmazzak a mindennapokban.

Amikor az Erasmus+ programra jelentkeztem, főképp az motivált, hogy már tapasztalatom volt arról több életterületen is, mennyire inspiráló és gondolatébresztő tud lenni a más nemzetből származókkal való együttműködés. A kurzuson új élményeket gyűjtöttem ezen a területen is. Ez a megismerés sokrétű volt. Egyrészt láttam, tapasztaltam azt, milyen problémák foglalkoztatják az olasz, a spanyol vagy éppen a horvát kollégákat. Láthattam azt is, hogyan viszonyulnak ezekhez a problémákhoz: hol gondnak, hol kihívásnak, hol megoldandó feladatnak tekintik. Megismertem néhány jellegzetes problémát, amelyekkel kollégáim saját iskoláikban szembesülnek (pl.: soknyelvűség, muszlim kultúra, cigányság). Kicsit bepillantást nyerhettem a cseh oktatási rendszerbe is.

Az ITC International rendkívül jól szervezett intézet: nagyon gördülékenyen zajlott a regisztrációtól a tanúsítványok kiadásáig minden háttérmunka. Bár külön délutáni, esti ismerkedős, kötetlen programokat az iskola nem szervezett (kivéve hétfőn), a

kávészünetekben lehetőségünk nyílt megismerni csoporttársainkat és tanárainkat is. A hétfő délutánra szervezett városnézésen házigazdáink bemutatták a cseh történelem és kultúra több területének eseményeit és természetesen Prága legszebb, legérdekesebb részeit.

Sok teleírt oldallal, számos fotóval, új ismeretekkel és biztosabb angoltudással tértem haza – a feldolgozás fejben, lélekben még hosszú munka, de biztos vagyok abban, hogy meghatározó volt ez az egy hét az egész tanításban töltött munkám szempontjából. A sors úgy hozta, hogy első napon, a lifthez érkezve, angoltudásomban bizonytalankodva épp a csoport egyetlen angol anyanyelvű tagjával elegyedtem szóba – az ír Anna végig nagyon kedves volt velem, sokat beszélgettünk. E-mail címet cseréltünk – bízom benne, hogy a vele kialakított kapcsolatot tovább tudjuk majd ápolni.

Köszönetemet szeretném kifejezni a lehetőségért a Tempus Közalapítványnak, a KLIK Szegedi Tankerületének az anyagi támogatásban és a szervezésben nyújtott segítségükért.

Szeged, 2017. július 25.

Prazsák-Hajnal Krisztina